

Antonio Iglesias, *in memoriam*

Francesc Bonastre

Acadèmic de número. Director de l'Institut de Musicologia Josep Ricart i Matas. fslbb@telefonica.net

El 13 d'octubre de l'any passat moria a Madrid el crític, musicòleg i pianista Antonio Iglesias Álvarez. Nascut a Ourense l'1 d'octubre de 1918, estudià solfeig, harmonia i piano amb Antonio Jaunsarás, organista de la catedral ourensana. El 1934, mercè a una beca de la Diputació provincial, continuà els seus estudis a Madrid, on fou deixeble de José Cubiles. Finalitzà els seus estudis el 1935, aconseguint el premi de fi de carrera. El 1944 retornà a Madrid, on es formà amb Conrado del Campo en l'especialitat de Composició, i obtingué el premi de fi de carrera amb el poema simfònic *La primera salida de Don Quijote*, que fou estrenada l'esmentat any 1944 per Leopold Stokowsky amb l'Orquestra Simfònica de San Antonio de Texas (EUA). Allí conegué i tractà amb Dimitri Koussevitsky, Aaron Copland, Leonard Bernstein i Darius Milhaud.

Dedicat a la interpretació del repertori pianístic des de 1944 fins a 1959, com també a la pedagogia i a l'anàlisi musical, s'inicià també en l'especialitat de la crítica, a la qual és dedicà amb encert. El 1957 fundà el conservatori d'Ourense, des d'on pogué dur a terme uns criteris pedagògics i artístics exemplars.

El 1966 fou nomenat sotscomissari tècnic de la Comisaría Nacional de la Música, i poc després, assessor tècnic. Aquests càrrecs professionals, i no pas polítics, li permeteren desenvolupar tota la seva capacitat d'organització amb les *jornades*, *setmanes*, *desenes* i similars, és a dir, cursos, simposis i seminaris especialitzats des dels quals es pogué dur a terme una política oberta a la contemporaneïtat i a la professionalització, com també als festivals internacionals, on s'obrien moltes possibilitats per a la docència, la pràctica musical i la recerca. Cal destacar especialment *Música en Compostela* i el *Festival de Granada*, com a models integradors de la recerca, la pràctica i la difusió d'excel·lència d'aquestes manifestacions culturals. En ells hi col·laboraren sovint els nostres músics, i especialment Alícia de Larrocha, Victòria de los Ángeles, Frederic Mompou i Xavier Montsalvatge.

El 1992 fou elegit per la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando de Madrid; el seu discurs versà sobre el tema *En torno a Isaac Albéniz y su Iberia*. Poc després, fou elegit com a secretari general de la institució, a la qual serví amb competència i amb una extraordinària capacitat de treball.

La Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi el nomenà acadèmic corresponent el 18 de desembre de 1974.

Descansi en pau l'honorat Antonio Iglesias, que va saber trobar sempre els camins de la concòrdia i de la bona entesa; i que, al voltant de la música, conreà una excel·lent i fructuosa companyonia en l'afecte i la professionalitat amb els seus col·legues.

18 de gener de 2012